

Na vijf jaar keert Franse dj Laurent Garnier terug met een levendig en dansbaar album 'Ik heb mijn Herbie Hancock gevonden'

Met zijn nieuwe album mikt de Franse dj Laurent Garnier weer op de heupen en niet op het hoofd. „Ik voelde me opgesloten in het hokje techno.”

Door onze redacteur

TOON BEEMSTERBOER

AMSTERDAM, 3 APRIL. „Het voelt als een terugkeer.” De Franse techno-dj en producer Laurent Garnier spreekt over zijn nieuwe album *Tales of a Kleptomaniac*. En hij heeft gelijk. De afgelopen vijf jaar leek de Fransman dansmuziek te hebben afgezworen. Hij maakte een avant-gardistisch conceptalbum, componeerde filmmuziek en produceerde nummers voor choreografen. Maar met zijn nieuwe album mikt hij weer ouderwets op de heupen en niet op het hoofd.

Zijn terugkeer werd vorig jaar februari met een klaroenstoot ingeluid. Na een lange afwezigheid draaide Garnier in de toonaangevende Berlijnse club Panoramabar. Daar werd hij zo mee gesleept, dat hij aan zijn dj-set van zes uur nog eens vijf uur vastknoopte. Tijdens die marathonset draaide hij *Back to*

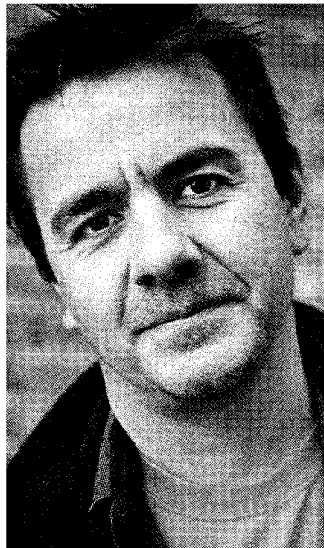
my Roots, zijn eerste dancetrack in vijf jaar. Die had hij een week eerder gemaakt. Eenmaal thuis ging hij, aangestoken door het enthousiasme in Berlijn, weer de studio in.

Back to my Roots staat ook op zijn nieuwe album. Dat *Tales of a Kleptomaniac* is een gevarieerde plaat geworden; disco, drum 'n bass, funk, hiphop, jazz en Afrikaanse muziek komen er voorbij. Toch is er ook een duidelijke rode draad: zwarte muziek.

Garnier is altijd een eigenzinnige producer geweest, met een hekel aan 'hokjesdenken'. Lange tijd droeg hij techno als label met zich mee. „Na een tijdje voelde ik me opgesloten”, zegt hij daar nu over. „Ik houd nog altijd van techno. Maar als muzikant vond ik het benauwend. Ik wilde me ook op een andere manier uitdrukken. Ik heb er altijd van gedroomd filmmuziek te maken. Met mijn vorige album, *The Cloud Making Machine*, heb ik laten zien dat ik dat kan.

Het is de soundtrack van een denkbeeldige film geworden.”

Toen hij dat voor zichzelf had bewezen, wilde Garnier terug naar zijn eerste liefde: dansmuziek. „Dat hoefde geen techno te zijn”,

Diskjockey Laurent Garnier
Foto Bram Budel

zegt hij, „maar het moest wel een album met zwarte muziek worden. Toen ik mijn nieuwe keyboardspeler, Benjamin Rippert, voor het eerst hoorde spelen, wist ik dat ik mijn eigen Herbie Han-

cock had gevonden. Samen met mijn nieuwe trompettist, Philippe Annico, had ik eindelijk de juiste muzikanten om me heen verzameld.”

Jazz speelt in Garniers muziek een grote rol. Zijn nummers kennen vaak jazzthema's en hij werkt zelf als een jazzmuzikant. „Thema's in de jazz zijn fantastisch: de melodieën die telkens terugkomen en waarmee je alle muzikanten met elkaar verbindt. Deze band stelt me in staat dat soort dingen te doen. En dus kon ik op dit album teruggaan naar zwarte muziek, naar een levendig en dansbaar geluid.”

Hij ziet veel overeenkomsten tussen jazz en techno. „Het zijn beide experimentele stijlen, die constant de grenzen proberen te

verleggen. Jazz en techno zijn buitenaards. Waarom zijn al die zwarte muzikanten geobsedeerd door het heeal? Ik heb die vraag een keer aan Jeff Mills gesteld, een techno-dj uit Detroit en groot jazzliefhebber. Hij zei: 'Word je zwart geboren in Amerika, dan zit je in de shit. Dus moeten we dromers zijn. En waar dromen we over? Het heeal. We weten niet wat dat ons zal brengen, maar we

weten zeker dat het minder slecht zal zijn dan op aarde'.”

Tijdens optredens gaat de dj te werk als de leider van een jazzband. Hij bedient een aantal apparaten en speelt de elektronische geraamtes van de nummers. Ondertussen geeft hij zijn bandleden aanwijzingen. „We spelen de nummers van begin tot eind en laten ze niet in elkaar over lopen. Ik wil niet dat het op een dj-mix lijkt. We spelen andere versies dan op de plaat, met een andere timing en andere solo's. Ik wil hen verrassen en zij moeten mij verrassen. Elke avond is anders en elke versie is anders.”

Laurent Garnier treedt vanavond op op het Strp festival in Eindhoven. Dat festival duurt tot en met 13 april. Naast Garnier zijn onder anderen de experimentele elektronica-artiest Aphex Twin en dubstep-dj Benga te zien. Op 11 april geeft Laurie Anderson een eenmalig concert. Het Weens/Duitse kunstenaarsduo Granular Synthesis wordt geëerd met een retrospectief op vrijdag 10 april, met onder andere het audiovisuele bombardement *Moddell 5*.

